

BIULETYN

Parafia Rzymskokatolicka
p.w. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie - Kurdwanowie

V NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

OSĄDŹ MNIE, BOŻE, SPRAWIEDLIWIE

I BRÓŃ MOJEJ SPRAWY PRZECIW LUDOWI NIE ZNAJĄCEMU

LITOŚCI, WYBAW MNIE OD CZŁOWIEKA PODSTĘPNEGO

I NIEGODZIWEGO,

TY BOWIEM, BOŻE, JESTEŚ MOJĄ UCIECZKĄ.

21.03.2021
Nr 12/82/2021

LITURGIA I SŁOWO BOŻE NA NIEDZIELĘ

PIERWSZE CZYTANIE

Nowe przymierze (Jr 31, 31-34)

*Czytanie z Księgi proroka
Jeremiasza*

Pan mówi: „Oto nadchodzą dni, kiedy zawrę z domem Izraela i z domem judzkim nowe przymierze. Nie jak przymierze, które zawarłem z ich przodkami, kiedy ująłem ich za rękę, by wyprowadzić z ziemi egipskiej. To moje przymierze złamali, mimo że byłem ich władcą, mówi Pan. Lecz takie będzie przymierze, jakie zawrę z domem Izraela po tych dniach, mówi Pan: Umieszczę swe prawo w głębi ich jestestwa i wypiszę na ich sercu. Będę im Bogiem, oni zaś będą Mi narodem. I nie będą się musieli wzajemnie pouczać mówiąc jeden do drugiego: «Poznajcie Pana». Wszyscy bowiem od najmniejszego do największego poznają Mnie, mówi Pan, ponieważ odpuszczę im występki, a o grzechach ich nie będę już wspominał”

Oto Słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Stwórz, o mój Boże, we mnie serce czyste

Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskawości swojej,
w ogromie swej litości zgładź moją nieprawość.

Obmyj mnie zupełnie z mojej winy
i oczyść mnie z grzechu mojego.

Stwórz, o mój Boże, we mnie serce czyste

Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste
i odnow we mnie moc ducha.

Nie odrzucaj mnie od swego oblicza
i nie odbieraj mi świętego ducha swego.

Stwórz, o mój Boże, we mnie serce czyste

Przywróć mi radość z Twojego zbawienia
i wzmocnij mnie duchem ofiarnym.

Będę nieprawych nauczał dróg Twoich
i wrócę do Ciebie grzesznicy.

Stwórz, o mój Boże, we mnie serce czyste

DRUGIE CZYTANIE

Chrystus stał się przyczyną wiecznego zbawienia

(Hbr 5, 7-9)

Czytanie z Listu do Hebrajczyków

Chrystus podczas swojego życia doczesnego z głośnym wołaniem i płaczem zanosił gorące prośby i błagania do Tego, który mógł Go wybawić od śmierci, i został wysłuchany dzięki swej uległości.

A chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał. A gdy wszystko wykonał, stał się sprawcą zbawienia wiecznego dla wszystkich, którzy Go słuchają.

Oto Słowo Boże.

SPIEW PRZED EWANGELIĄ

Chwała Tobie, Słowo Boże

Kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną;

a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa.

Chwała Tobie, Słowo Boże

EWANGELIA

Ziarno, które wpadłszy w ziemię obumrze,

przynosi plon obfity (J 12, 20-33)

Słowa Ewangelii według Świętego Jana

Wśród tych, którzy przybyli, aby oddać pokłon Bogu w czasie święta, byli też niektórzy Grecy. Oni więc przystąpili do Filipa, pochodzącego z Betsaidy Galilejskiej, i prosili go, mówiąc: „Panie, chcemy ujrzeć Jezusa”. Filip poszedł i

powiedział Andrzejowi. Z kolei Andrzej i Filip poszli i powiedzieli Jezusowi. A Jezus dał im taką odpowiedź: „Nadeszła godzina, aby został uwielbiony Syn Człowieczy. Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity. Ten, kto miłuje swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne. A kto by chciał Mi służyć, niech idzie za Mną, a gdzie Ja jestem, tam będzie i mój sługa. A jeśli ktoś Mi służy, uczci go mój Ojciec. Teraz dusza moja doznała lęku i cóż mam powiedzieć? Ojczy, wybaw Mnie od tej godziny. Nie, właśnie dlatego przyszedłem na tę godzinę. Ojczy, uwielbij imię Twoje”. Wtem rozległ się głos z nieba: „I uwielbiłem, i znowu uwielbię”. Tłum stojący usłyszał to i mówił: „Zagrzmiało!” Inni mówili: „Anioł przemówił do Niego”. Na to rzekł Jezus: „Głos ten rozległ się nie ze względu na Mnie, ale ze względu na was. Teraz odbywa się sąd nad tym światem. Teraz władca tego świata zostanie precz wyrzucony. A Ja, gdy zostanę nad ziemię wywyższony, przyciągnę wszystkich do siebie”. To powiedział zaznaczając, jaką śmiercią miał umrzeć.

Oto Słowo Pańskie.

HOMILIA

W dzisiejszą, piątą niedzielę Wielkiego Postu, Pan Jezus mówi do nas nieco tajemniczym językiem o swojej zbliżającej się śmierci. „*Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze zostanie tylko samo, ale jeśli obumrze, przynosi plon obfity*”. Jezus przybliżył nam w tym zdaniu nie tylko logikę życia przyrody, lecz odsłania nam przede wszystkim podstawową logikę swojego życia i życia każdego człowieka. Potrzebne jest obumieranie, aby mógł zrodzić się owoc – nowe życie. „Obumierać” znaczy tu – żyć ze względu na nowe życie. W swoim najgłębszym wymiarze

obumieranie jest objawieniem się płodności, a płodność odsłania samo jądro logiki miłości. Oto paradoks śmierci, o której mówi Jezus z Nazaretu. Trzeba umierać, aby miłość – czyli życie dla innych i ze względu na innych – mogła się objawić w pełni.

My wiemy, że tym ziarnem pszenicznym jest sam Jezus Chrystus. Przyszedł na świat, aby powoli obumierać dla innych, aż do krzyża. To obumieranie, tożsame z boską miłością miało jedno imię. Przyszedł na świat, aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu, abyśmy życie mieli w obfitości. Chrześcijanin wie dobrze, że jego życie w obfitości nie powinno być zupełnie inne od życia tego, kto nam je podarował. Dlatego Jezus wzywa nas dziś, abyśmy za Nim szli, czyli próbowali żyć, tak, jak On żył i obumierali dla innych tak, jak On obumierał dla nas. Dopiero wówczas uczci nas Jego Ojciec, który jest w niebie.

Zapytajmy w tym miejscu, czy Jezus Chrystus w swojej postawie bezgranicznej służby wobec ludzi, nie był przypadkiem zupełnie przeciw sobie, aż do zatury siebie? Czy zapraszając nas na drogę naśladowania Go, nie wzywa nas, abyśmy zaturali samych siebie? Owszem, można odpowiedzieć twierdząco na te pytania. Mogę jednak też powiedzieć, że mam prawo żyć najpierw dla siebie, a dopiero potem dla innych. Przecież, jeżeli nie będę żył najpierw dla siebie, aby siebie naprawdę mieć, to co dam z siebie innym? Tu jednak trzeba zadać sobie jeszcze inne pytania: czy Jezus rzeczywiście stracił swoje życie, ponieważ był cały dla drugich? O nie, wręcz przeciwnie, On żyje właśnie dlatego, że żył najpierw dla nas i umarł dla nas! Rodzice są rodzicami dlatego, że oddają swoje życie dla swoich dzieci! Wszyscy święci zachowali swoje życie, bo oddali je najpierw dla bliźnich. My też nie zaturamy siebie, gdy zapomnimy o sobie ze względu na innych. Dopiero wtedy będziemy naprawdę dla siebie. Niech, zatem nie dziwią nas słowa Jezusa: „*Ten kto miłuje swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swojego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne*” (J 12,25). Czasem dręczy nas pokusa, aby żyć dla siebie poprzez innych ludzi, na ich koszt. Takie życie jest być może łatwe i przyjemne, ale nie ma nic z ducha Ewangelii. Pytamy często o źródło rozmaitych kryzysów w Kościele. Odpowiedź leży jak na dłoni. Miarą wartości chrześcijanina w świecie i miarą jego człowieczeństwa jest miłość do bliźniego.

Pójdźmy o krok dalej w naszej wielkopostnej refleksji nad tajemnicą życia i śmierci. Na krótko przed godziną krzyża Jezus modli się publicznie tymi słowami: „*Ojczy wstaw Twoje imię*” (J 12, 28). O sławie mówimy zwykle w zupełnie innych okolicznościach, a już na pewno nie w sytuacji cierpienia i śmierci. Sława kojarzy się nam z chwałą, z uwielbieniem. O uwielbieniu Bożego imienia mówimy w Kościele w święto Zmartwychwstania Chrystusa, który za swoje uniżenie na ziemi, za swoje posłuszeństwo Ojcu aż do śmierci, dostępuje chwały zmartwychwstania i zasiada po prawicy Ojca. Św. Jan ewangelista nic jednak nie wspomina w dzisiejszej Ewangelii o zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa, mówi raczej o Jego cierpieniu i śmierci. W tym więc kontekście pojawia się prośba o uwielbienie imienia Ojca Niebieskiego. Nie ma tu mowy o uwielbieniu po śmierci, lecz o wstawieniu imienia Bożego właśnie w Jezusowej godzinie krzyża.

Jezusowi wcale nie łatwo było umierać. Lękał się śmierci i jawnie dał temu wyraz najpierw w spotkaniu z Grekami, a potem w ogrodzie oliwnym, gdzie prosił Boga Ojca,

aby oddalił od Niego kielich goryczy. Pełen lęku jest jednak wierny swojemu powołaniu i dlatego prosi Ojca: wsław Twoje imię! Modlitwa Jezusa jest zgodna z wolą Jego Ojca, dlatego ją przyjmuje i potwierdza: „*Już wsławiłem i jeszcze wsławię*”. Chwałą Boga było życie ziemskie Jezusa z Nazaretu i chwałą Bożą będzie Jego śmierć na krzyżu. W swojej modlitwie Pan Jezus wprowadza nas w samą głębie Bożego Objawienia w Jezusie Chrystusie. Przykładów Bożej miłości do człowieka dostarcza nam nie tylko chrześcijaństwo. Lecz o tym, że miłość Boga do człowieka wyraziła się w najwyższym stopniu w śmierci Boga na zhańbionym drzewie krzyża, mówi tylko i wyłącznie religia chrześcijańska. Bóg tak bardzo nas umiłował, że dał swego Syna, aby ten, kto w niego wierzy nie zginął, ale miał życie wieczne. Przez śmierć Jezusa Chrystusa zostaliśmy uratowani od śmierci wiecznej. W śmierci jest życie! Gdy Jezus „*wszystko wykonał, stał się sprawcą wiecznego zbawienia dla wszystkich, którzy Go słuchają*”.

Ks. Jarosław Jagiello

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

1. We czwartek **Uroczystość Zwiastowania Pańskiego**. Msze św. w tym dniu o godz. 6:30, 7:15, 8:00 i 18:00.
W Uroczystość Zwiastowania Pańskiego będzie można złożyć deklarację modlitwy za nienarodzone dzieci nad którymi zawisło niebezpieczeństwo aborcji. Wypełnione deklaracje będzie można składać do koszyczka za ławkami. Obietnicę modlitwy można w tym dniu złożyć indywidualnie lub uroczyście w czasie Mszy św. o godz. 18:00.
2. W poniedziałek po Mszy św. o godz. 18:00 **nabożeństwo do św. Rity** z poświęceniem róż. Prośby do Świętej można składać do skrzynki za ławkami.
3. We wtorek **katecheza przed chrztem** dla rodziców i chrzestnych o godz. 19:00 w kościele.
4. **Droga krzyżowa** w piątek o godz. 8:00, 16:00 (dla dzieci), 17:00 i 19:00. **Gorzkie żale** z kazaniem pasyjnym w niedzielę o godz. 18:00.
5. **Dodatkowe odwiedziny** chorych przed Świętami Wielkanocnymi w sobotę od godz. 8:00. Proszę zatroszczyć się o potrzeby duchowe naszych wierzących chorych i zgłosić ich w zakrystii, kancelarii, przez pocztę elektroniczną lub telefonicznie.
6. W przyszłą Niedzielę (Palmową) po Mszach św. będzie prowadzić **kiermasz ozdób świątecznych** i nie tylko. Dochód przeznaczony jest na potrzeby duszpasterstwa młodzieży i wolontariatu w naszej parafii.
7. Bóg zapłać za ofiary na kwiaty do Bożego Grobu.

**Parafia Rzymskokatolicka pw. Podwyższenia Krzyża Świętego
w Krakowie – Kurdwanowie**

adres: ul. W. Witosa 9, 30-612 Kraków; **tel.** 12 6544569; 797624306

www.parafiakurdwanow.pl

Email: kontakt@parafiakurdwanow.pl